

DELK
150 ÅR

2022

Underveis

God jul!

**Bent kjenner
seg igjen i
rusmisbrukere**

Det uunnværlige
MÅLTIDET

ELISABETH FEHN OLSEN:
**Diakoni og
tilgjengelighet
i mørketiden**

Innhold

6

Hjerte for rusavhengige

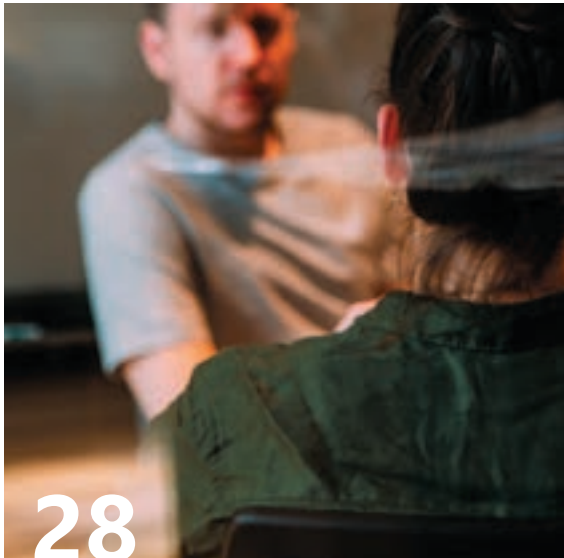
16

Det uunnværlige måltidet

20

Portrett: Elisabeth Fehn Olsen

28

Brevsaken – fire år etter

2	Ledere	10	Tilsynsmannens perspektiv	23	Diakonispalten
4	Redaksjonelt	12	Nytt fra menighetene	24	Ettåringtjeneste
5	Andakt	14	Historiske perler	26	Skolesiden
9	Min salme	18	Møte- og gudstjenestelisten	30	God start på disippeltreningen

32	Barnas side / Les for barna
34	Slekters gang / Kort fra hovedstyret
35	Oversikt over DELKs menigheter og skoler

Sollyset kommer fra Kristus

Bertil Andersson / tilsynsmann

Vi nærmer oss den mørkeste tiden på året. Noen opplever kanskje at dagslyset «lyser» med sitt fravær i denne tiden. Ekstra jule-belysning ved boligene gjør seg derfor godt, og bruk av reflekser er nødvendig når vi går eller sykler i trafikken.

Denne høsten har jeg sammen med skolekonsulent Tore Slettvik reist på besøk til våre fem skoler. Der har vi hatt anledning til å møte skoleelever på alle trinn, og vi har også møtt skoleledelsen til samtale. Det er viktig å få disse anledningene til å se og samtale om den flotte innsatsen som blir gjort!

DELK-skolene markerte allerede i vår at kirkesamfunnet er 150 år i 2022. Ved vårt besøk nå i høst, har vi også markert jubileet i noen grad ved å gi en liten gave til alle elever og ansatte ved skolene. Gaven har vært et refleksbånd med DELKs logo og visjon; I Jesus, for hverandre, ut i verden. Vi håper at refleksbåndet skal beskytte mot fare i trafikken. Ved å reflektere lyset fra biler som kommer mot oss, gjør det oss synlige. Samtidig speiler teksten på refleksbåndet noe om Ham som er det sanne lys!

I en bok jeg har lest i høst står det: «Vi må ikke glemme at det bare er «månelys» vi mennesker kan gi fra oss.

Sollyset kommer fra Kristus.» Ja, slik er det. Og nå ved juletider, når lyset akkurat har snudd og det blir lysere, skal vi på ny feire at Kristus er dette lys: «*Det sanne lys som lyser for hvert menneske, kom nå til verden*» (Joh 1,9).

I jubileumsåret 2022 har vi sett oss tilbake på 150 års historie. La oss starte et nytt år med å se fremover i forventning til hva Herren vil gjøre for oss og med oss videre. I Hans lys vil vi vandre!

Med ønske om en velsignet advents- og juletid!

Ord på kartet

Erling Rantrud / redaktør

Hva bestemmer betydningen av et ord? Det pågår for tiden en slags språkdebatt i kristen-Norge. Slike debatter kommer og går. Denne gangen startet det med nyheten om revideringen av en bibeloversettelse. Det er interessant å lese om oversettelse fra grunntekst og begrunnelse for ulike ordvalg. Det er også interessant å lese om menneskers ulike reaksjoner.

Ta ordet kart for eksempel. Det betyr både et oversiktsbilde og umoden frukt. Men ord som betyr bare én ting, kan ha mange assosiasjoner. Vi skiller mellom denotasjon (saklig innhold/direkte betydning) og konnotasjon (assosiasjon/tilleggsbetydning).

Horisont er linjen som skiller himmelen fra jorden, men får oss også til å tenke på framtidsutsikt. Lys er elektromagnetisk stråling som menneskeøye kan registrere. Men konnotasjonene er mange Noen er lys til sinns. Noen er lys i huden. Noen ser lys i tunellen.

Ords betydning endrer seg stadig. Idiot betød opprinnelig på gresk «en som ikke er interessert i politikk». På latin betød det «ordinær person», før det utviklet seg til «utdannet og uvitende». Nå betyr det «dust».

Hvor vil jeg meg alt dette? Jo. Jeg ønsker at vi skal være oppmerksomme på at ordvalg er en krevende øvelse. Enten vi blir glad eller lei oss over at ord byttes ut og endres i takt med tiden, bør vi undersøke hva som ligger bak valget før vi begeistres eller provoseres for mye.

Det følgende er ikke et innlegg i noen debatt, men en observasjon. Jeg leser at ordet *fortapt* fra Johannes 3,16 foreslås å byttes ut med *gå til grunne*. Noen forskere peker på at en slik oversettelse gir bedre denotasjon. Problemet som oppstår da er konnotasjonene. Noen leser «gå til grunne» og tenker på tilintetgjørelse. Andre leser «gå til grunne» og tenker på å bli liggende igjen i en grøft, men samtidig være fullt og helt tilstede. Hvis vi skal ha sterke meninger om ordvalget, må vi finne ut hvilken konnotasjon som er ment. Men det viser likevel at samtalen om forståelse av bibeloversettelse er viktig.

DELK

***I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!***

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet et trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer

Anne Martha Askjer Kjær

Mette Brix Dyrhovden

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Julie Fehn Eikeseth

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Et jubileumsår er over

Dette året har vi feiret DELKs 150-års-jubileum. Det er underlig hvordan tiden går, hører vi folk si. Det som var før, er ikke mer, men samtidig har noe nytt kommet til. I dette nummeret får du lese om både nytt og gammelt. En gammel utedo har utført sin plikt. Et bortglemt orgel har funnet et nytt hjem. Du får bli kjent med DELKs første helt ekte diakon. Du får lese om hvordan et gammelt måltid stadig fornyer. Vi håper at både gamle og nye lesere har glede av å høre om ting som har vært og ting som er. Og nå, dere, det er nå vi lever nye historier som skal fortelles ved neste jubileum.

«Se, jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ørkenen, elver i ødemarken.» (Jes 43,19)

Årets konfirmanter er godt i gang med sine samlinger i forskjellige kirker. Den store konfirmantleiren går av stabelen i februar. Du kan regne med å få en fyldig rapport i neste Underveis, og i mellomtiden inviteres vi til å være med å be for dem. Den første bønnen kan kanskje handle om at de må få høre om, ta imot og tro den største gaven av dem alle! Be om at julens budskap om frelsen som kom til jorden, må bli levende for hver og en.

Konfirmanter 2022–2023

Granly

Josva Bording

Rut Mathea Watland Breen

Bjørn Elias Gilje

Mari Gunnerød

Benjamin Hammergren

Noah Kirkevold

Tobias Kirsebom

Augusta Løwendahl Lauritzen

Erland Nicolae S. Orerød

Daniel Rachlew-Rønningen

Lucas Rachlew-Rønningen

Tinius Solhaug

Anne Tislevold

Bjerkely

Trygve Bergtun

Camila Beatriz Bærland

Anbjørg Marie F. Hovdenak

Nadia Kwizera

Mathea Thorstensen Lindhagen

Lars Ulrik Sørlie

Ryen

Sebastian Michael Jakobsen

Jacob Omzopia Julios

Benjamin Lianes

Jonathan Mong Pedersen

William Storeng

Moe

Ulrik Borge

Madelen Hansen

Niklas Heian

Thorben Emanuel Lie

Ruben Løvland

Lucas L. Thomassen

Kristiane Thorbjørnsen

Daniel Andreas Winnem

Telemark

Simon Bergerud

Ola Henrik Bjørntvedt

Johannes Bråten

Gabriel Fahre

Helene Salome Grossmann

Markus Gunnerød

Casper Sira Jensen

Elise Tangset

DELK Nord

Amanda Hollevik

Gabriel Persen

Gud med oss – hele tiden

TEKST / JARLE BLINDHEIM, BERGEN

nyhetetene blir vi stadig presentert for grusomme ting. Krig, konflikt og katastrofer lurur ved dørene. Resultatet kan være frykt, og kanskje også tvil og anfektelse – hvor er Gud i dette? Nettopp dette er julens kontekst: Det finnes elendighet i verden forårsaket av vår synd og skrupelighet. Det aktualiserer reformasjonssalmen der vi synger at «én går frem i denne ferd som Herren selv har kåret. Vil du hans navn få visst? Han heter Jesus Krist» (457 v2). Den allmektige Guds plan ble demonstrert ved at hans sønn og verdens frelser ble født blant husdyr i den gale barnemorderen Herodes sitt rike.

Under dramatiske omstendigheter fikk Israel løftet om at «*Jeg er Herren din Gud*» (2 Mos 20,2), og det ble erfart helt konkret i Betlehem: «*Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Gud med oss*» (Matt 1,23). Vi ser dette i Jesu møte med mennesker i NT.

” ***Det finnes elendighet i verden forårsaket av vår synd og skrupelighet.***

«Kristus står ved siden av oss i møkk og i arbeid, så det ryker av huden hans», sier Luther (WA 4:608f). Og det stoppet ikke der. Jesus gikk så langt at han byttet sin virkelighet med vår ved å ta vår synd på seg og gi oss sin rettferdighet (2 Kor 8).

Du skal altså ikke forsøke å finne Gud i nyhetene. Han kommer til deg som barnet i krybben og gir seg selv til deg, til frelse, så konkret at du kan gripe ham. Dette skjer i dåpen, i forkynnensens løfte og i nattverden. «*Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte*» (Rom 10,8). Han som kom som vår frelser og bror, er den ene sanne Gud. Derfor kan vi feire jul hele året!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Nærkontakt med rus

Jesus sin fortelling om presten og levitten som går forbi den nedslåtte mannen, treffer meg hver gang jeg går forbi en narkoman på gaten. Det er ikke alle rusmisbrukere som ligger skadet og forslått i grøften. Dersom jeg hadde sett det, måtte jeg handlet annerledes, men det er lett å gå en ørliten omvei når jeg passerer rusmisbrukere på min vei.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Evangeliesenterets kontaktsenter i Tønsberg viser oss en annen måte å møte rusmisbrukere på. Hver mandag og torsdag er dørene åpne i lokalene som ligger strategisk plassert midt i sentrum. Her får byens rusmisbrukere utdelt gratis middag, kake og kaffe. Mandager får de også en matpose å ta med seg når de går.

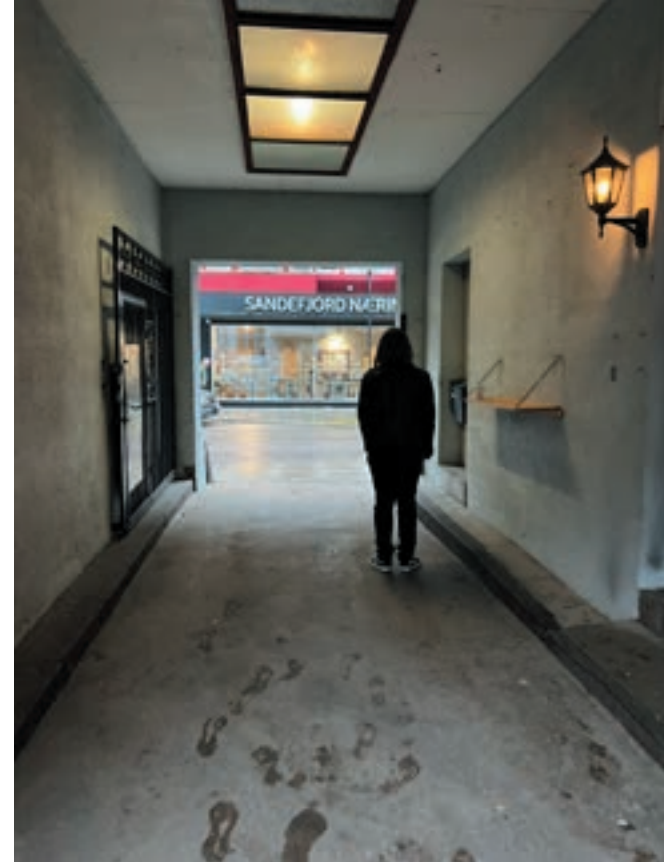
Granly kirke i Tønsberg har hatt samarbeid med Evangeliesenteret en stund nå. Menigheten bidrar med økonomisk støtte hver måned, men først og fremst med frivillige som stiller opp. De lager mat, pakker poser, serverer kaffe og prater med klienter.

Jeg besøkte kontaktsenteret siste mandagen i oktober. Da jeg nærmet meg fra gaten, ble jeg møtt av tre smilende personer. Bent Døvik, Jesper og en ung kvinne pratet hjertelig ved inngangen og vinket da de så meg. Bent er veteran fra Granly. Nå er han pensjonist og er en av flere medarbeidere på kafeen.

Jesper vil fortelle historien sin

Jesper er rusmisbruker, men har vært rusfri i mange måneder nå. Han kan nesten ikke vente med å fortelle historien sin.

Gjestene først, sier han, før vi går inn sammen. På vei ned trappen til kjellerlokalet drar jeg kjensel på flere frivillige fra Granly. Det lukter middag, kaffe og gulvteppe. Dagens meny er skrevet med kritt på en tavle på veggen. «Scnitzel, saus og poteter». Noen sitter rundt bordene, noen tar med seg en pose fra rekken av mange og går sin vei. Midt i rommet sitter Daniel og noterer på en pc med en litt sliten person foran seg.

” Jeg identifiserer meg veldig med menneskene som er her. Bent Døvik

– Kunne vært der selv

Det er nesten 100 klienter innom hver uke, forteller Bent. Kom, så setter vi oss et sted med mindre støy.

– Jeg identifiserer meg veldig med menneskene som er her. Jeg har slitt med depresjon hele livet, og da er rus en nærliggende greie. Men på grunn av min tro på Jesus, trygge sosiale tilhørighet og fysisk aktivitet har jeg holdt meg unna. Jeg kunne vært her selv, forteller Bent. Bent brenner virkelig for arbeidet som gjøres.

– Felleskapet blant medarbeiderne her betyr veldig mye for meg. Før vi åpner for brukerne, har vi bønn og bibel en halvtimes tid. Det er veldig sterkt og flott og legger premisset for arbeidet og dagen. Vi ber om at Den hellige ånd skal være til stede med oss og hjelpe oss til å møte mennesker slik Jesus gjorde.

– Vi merker at bønnen virker, og vi har fått tilbakemelding på at vi har reddet flere fra overdose. Jeg har blitt særlig oppmerksom på noen ord fra Bibelen som jeg gjerne vil at du tar med, fortsetter Bent. Mika skriver: «*Han har kunngjort for deg, menneske, hva godt er. Og hva krever Herren av deg? Bare at du gjør rett, viser trofast kjærlighet og vandrer ydmykt med din Gud*» (Mika 6,8).

– Ydmykhet er viktig, skyter Jesper inn. Vi må være ydmyke slik at vi ikke hjelper ovenfra og ned, men heller fra siden og nedenfra og opp! Man skal ikke se ned på brukerne, da ødelegger vi alt.

– Jeg har blitt mobbet og plaget og forfulgt hele livet. Før gikk jeg alltid med hetten på slik at ingen kunne se meg. Men her ble jeg møtt på en god måte og klarte å åpne meg. Og etter at jeg åpnet meg her, så viste Gud seg for meg tre dager etterpå.

Jesper forteller om et sterkt møte Gud. Han har vært utenfor samfunnet i mange år. Ingen adresse, ingen jobb, bare rus og det felleskapet han fant der. Men etter møtet med kontaktsenteret og Gud, har han vært rusfri.

Bent forteller ivrig videre om hvor viktig arbeidet er, men han blir avbrutt av Jesper som plutselig bretter opp ermene og viser meg armene sine. Se, sier han, alle sprøtestikk er grodd. Ingen blåmerker, ikke noe.

Bent får omsider fortsette.

– Jeg har fått en helt annen innstilling til rusmisbrukerne etter at jeg ble med her. Vi er helt likeverdige mennesker, og her har jeg opplevd å få samtaler med folk som jeg kan savne ellers. Jeg merker også at arbeidet gjør oss troverdige som kristne overfor omgivelsene. Her kan naboer og andre se at kristne gjør en forskjell for folk. Dette har jeg erfaring med at gjør inntrykk.

Nytt kontaktsenter åpnet

Dagen etter åpnet et tilsvarende senter i Sandefjord. Jeg trodde jeg skulle komme til åpningsseremonien med blomster og kake og ordfører og det hele. Men jeg hadde misforstått klokkeslettet og kom to timer for sent. Men jammen meg møtte jeg ikke en frivillig fra min egen menighet også her! Medarbeiderne ønsker meg velkommen med kaffe og kakerester og er strålende fornøyd med første dag og åpning.

Her treffer jeg Daniel Nervik igjen. Han er daglig leder på Mjølløst gård i Sandefjord. Det er et bofellesskap hvor noen har rusbakgrunn, noen kommer fra liv i depresjon og noen

ønsker bare å leve i et fellesskap hvor man kan vokse i troen og fokusere på veien fremover.

Som om ikke det er nok, er Daniel nå leder for kontakt-sentrene både i Tønsberg og Sandefjord. Det er ingen selvfølge at skulle være slik. Daniel er to meter høy, muskuløs, tatovert, men snill som et lam. Før han møtte Jesus, var han sprøytenarkoman og veide 59 kilo. For seks år siden ble han rusfri. Nå er han frisk, sterk, gift, far og leder for et av Vestfolds viktigste arbeid.

– Ti rusmisbrukere møtte opp til åpningen, forteller Daniel. Han er strålende fornøyd. Mat og matposer er bare lokkemiddelet. Vi ønsker å skape en trygg og god plass som er kun for de rusavhengige. Vi har et helhetlig tilbud med formål om å oppsøke, hjelpe og rehabilitere mennesker. Kontaktkafeen er der vi får kontakt og skaper relasjoner. Herfra kan vi hjelpe folk til rehabilitering, og ikke minst fortelle om Jesus og peke på et annet liv.

Det er utrolig flott å se at vi har fått nok frivillige fra ulike menigheter i byen og kan starte opp også her. Så har vi noen nøkkelpersoner fra rusmiljøet som går gatelangs i byen, oppsøker og forteller om arbeidet vårt. Vi har også kontakt med kommune, Frelsesarmeen og andre instanser slik at vi kan samarbeide godt og utfylle hverandre og ikke konkurrere mot hverandre.

Mange av brukerne har Gudstro

Jeg spør Daniel om hvordan brukerne selv opplever at arbeidet er så tydelig kristent.

– Det er ikke noe problem, mener Daniel. Mange av rusmisbrukerne har en gudstro. De har forventninger til at de møter godhet og omsorg når de kommer. Det er lite kjøp og salg av stoff ved lokalene våre. Det er nok en del ekstra respekt blant brukerne når de vet at Gud er med i bildet. Litt trøbbel kan det jo være. Noen sniker til seg en ekstra pose, eller utnytter systemet litt, men jeg tenker at det er helt greit. Vi oppnår kontakt og åpner en dør. Det er starten på en mulig vei ut av rus.

Søk gjerne opp ditt lokale kontaktsenter på nettet. Eller enda bedre: Stikk nedom en dag og slå av en prat! Bønn er det aller viktigste for oss, sier Daniel. Alle kan være med og be.

Min salme

TEKST / TERJE SIMONSEN

Fra slekt til slekt

1. vers – i Jesus

*Fra slekt til slekt, gjennom skiftende tider,
er Herrens miskunn evig og stor.
Om alt forandres, om fjellene viker,
skal aldri Mesteren endre sitt ord.*

Refrenget – en blomst

*Nå feirer vi gleden
for frelsen og freden
som Faderen, Sønnen og Ånden har gitt.*

2. vers – for hverandre

*Vi hører sammen som grener på treet.
Med bønn og lovsang tilber vi ham.
Vi blir velsignet av det som står skrevet,
av Åndens gaver og Jesus, Guds Lam.*

3. vers – ut i verden

*Vi fikk i oppdrag å døpe og lære.
Han sa: «La barna komme til meg!»
La folk få vite at Jesus er Herre.
Med ord om Frelseren rydder vi vei.*

Tillegg etter 3. refreng

*Skaper og Far,
Jesus, vår Frelser,
Sannhetens Ånd:
Treenige Gud.*

T/M: Terje Simonsen 2021

Last ned noter og ulike tekstfiler på delk.no. Skann QR-koden for direktekopling.

Glede og takknemlighet for fellesskapet

Utløysningsteksten i Underveis 2/21 løftet fram mange positive sider ved DELK. «Tenk om noen av disse tanker, minner, gleder, refleksjoner og visjoner kunne samles i en jubileums-salme», sto det. Dette motiverte meg til å gjøre et forsøk.

Tett på talespråket, Bibelen og DELK

Jeg tenkte at en god salmetekst skal være poetisk og ha et språk som «ligger godt i munnen». Og selv om språket gjerne kan være litt høytidelig, må en ny salmetekst bruke dagens språkdrakt. I tillegg skal salmen ligge nært talespråket med naturlig ordstilling, og rytme i melodien som er mest mulig lik rytmen i talespråket.

Og selvsagt må salmeteksten være teologisk god. Bildespråk og uttrykksmåter kan gjerne hentes fra Bibelen selv, men uten at det blir oppramsing.

Melodien jeg laget skal oppmuntre til glede og har elementer i seg av både tradisjonelt salmetonespråk og nyere lovsangsmelodikk.

1. vers – i Jesus

Temaet i det første verset er at «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid» (Hebreerne 13,8). DELK har forandret seg mye på 150 år, men Herren forandrer seg aldri. De to første linjene tar utgangspunkt i Salmene 100,5: «Herren er god, evig er hans miskunn, hans trofasthet varer fra slekt til slekt.»

De to siste linjene er inspirert av både Jesaja 54,10a og Matteus 24,35: «For om fjellene viker og haugene vakler, skal min godhet aldri vike fra deg» «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.» Disse to linjene tar også opp bibeltroskap, som er viktig for DELK.

Refrenget – en blomst

Hele grunnlaget for DELK, både før, nå og i fremtiden, er frelsen og freden som den treenige Gud har gitt oss. Frelsen ble gitt én gang, men freden får vi stadig. Likevel står «gitt» i preteritum og peker tilbake på de 150 årene. Refrenget blir som en blomst: Frelsen og freden er knoppen i midten, omkranset av kronbladene: Gleden og den treenige Gud.

2. vers – for hverandre

Andre vers fokuserer på fellesskapet og starter med Johannes 15,5: «Jeg er vintreet, dere er greinene.» Så tar teksten for seg hva fellesskapet består av: Bønn, lovsang, tilbedelse, Bibelen, nådegaver og nattverd. Uttrykket «det som står skrevet» henviser til hva som ofte sies i forbindelse med tekstlesing: «Det står skrevet i ... «Åndens gaver» refererer til nådegavene: «Tjen hverandre, hver med den nådegave

han har fått, som gode forvaltere over Guds mangfoldige nåde» (1. Peter 4,10). Her ligger både for-kynnelse og alt annet som Bibelen viser at fellesskapet skal bestå av, blant annet uttrykt i 1. Korinterne 12.

«Jesus, Guds Lam» refererer til nattverden og minner om Agnus Dei i nattverdliturgien: «Du Guds Lam, som bar all verdens synder». Samtidig er hele vår virksomhet basert på Jesu soningsverk; «Jesus, Guds Lam» strekker seg derfor også ut til alle DELKs virkeområder hjemme og ute.

3. vers – ut i verden

I tredje vers er tema skole og misjon. Både Misjonsbefalingen i Matteus 28. og Markus 10,14 (La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem) er tatt med for å understreke at Jesus ga oss et særlig ansvar overfor barna.

I både skole- og misjonssammenheng vil vi at folk skal få vite at «Jesus er Herre». Vi «rydder vei» slik døperen Johannes gjorde, og som vi synger om i adventssalmen Rydd vei for Herrens komme.

Tillegg etter 3. refreng

Dette lille tillegget forsterker trosbekjennelseelementet. Det er også en tilbedelse.

Melodien ellers i salmen gjør at teksten blir relativt tettpakket. Tillegget blir en kontrast til dette. Her er det lengre toner som inviterer til et rolig og ettertenksomt brudd. Noe liknende finner vi i 917 i Pris hans navn, Nåde uten ende. Melodien i tillegget er også inspirert av Litaniet (922) og trekker med det inn liturgiske elementer.

Jeg håper «Fra slekt til slekt» kan bidra til glede og takknemlighet for menighetsfellesskapet og all den velsignelsen som vokser ut av det.

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

Utrustet for framtiden – gjennom forkynnelsen

Vi går mot slutten av år 2022. Som kirkesamfunn har vi på ulike måter markert at DELK er 150 år. Et kirkesamfunn er et felleskap av lokalmenigheter, som er felleskapet av de troende. Det er her det kristne livet kommer til uttrykk!

Så langt i 2022 har jeg i Tilsynsmannens perspektiv vært innom tre ulike tema som rører ved DELKs strategi for de kommende årene. Det har handlet om forvaltning og giverglede, utrustning av ungdommer til tjeneste, og skolens plass og oppgave. I dette nummeret vil jeg løfte frem vår virksomhets kjerneområde: forkynnelsen i våre lokalmenigheter. For nettopp i lokalmenigheten kommer det kristne livet til uttrykk. Der vannes det, vokser og modnes.

Vi vil utvikle og styrke

Vi vil utvikle og styrke er overskriften for DELKs strategi for de kommende årene. Strategien løfter frem at menighetene skal styrkes som trosfellesskap med mål om å være åndelige hjem og kraftsenter for medlemmene. Videre ønsker vi å vinne mennesker for Guds rike, ved å forkynne til omvendelse og tro. Vi vil utruste, oppmuntre og bevare våre medlemmer gjennom bibelundervisning og sakramentsforvaltning. Ved å være medvandrere og veilede hverandre kan vi også styrke hverandre til å leve i etterfølgelse, til Guds ære og i kjærlighet til vår neste.

Nå arbeider lokalmenighetene med å formulere sine egne handlingsplaner. Inn i dette arbeidet ønsker jeg å løfte frem noen viktige perspektiv for at lokalmenighetene kan være rustet for fremtiden.

– ved forkynnelse til modenhet

DELK har en lang historie i å legge vekt på bibelundervisning og forkynnelse. Dette skal fortsatt ha høyeste prioritet i våre lokalmenigheter. Vi lærer at troen kommer av budskapet en hører i forkynnelsen. Også i vår tid er forkynnelsen av Guds ord et verktøy Herren har valgt for å tale til oss. Tid for bibelstudier skal derfor prioriteres slik at budskapet kommer av Kristi ord (Rom 10,17).

«Herrens vitnesbyrd står fast, det gir den uvitende visdom» (Sal 19,8b). Fremdeles er Herrens vitnesbyrd det eneste som rett kan ruste oss for fremtiden. Gjennom det kan vi modnes, og våre menigheter kan være åndelige hjem og kraftsenter. Da kan vi også være forberedt den dagen Herren kommer tilbake.

– som utrunder til tjeneste

Gud har gitt gaver til menigheten. Disse gavene er de tjenere som har nådegave og innsikt til å forkynne og veilede de troende slik at de

blir utrustet til tjeneste så Kristi kropp bygges opp (Ef 4,12). Som mennesker setter vi av og til saker og ting på hodet. Vi kan misoppfatte det slik at en kristen lever for å fortjene frelse og vinne velsignelse. Ved få ta imot evangeliet gjennom forkynnelsen, blir vi satt fri. Vi får vende oss til Jesus med alle våre feiltrinn, og ta imot frelsen gjennom tilgivelse og oppreisning. Da kan vi også bli utrustet til tjeneste for våre medmennesker og til Guds ære. Og da kan vi tjene med glede og frimodighet, selv når vi kjenner på begrensinger.

– innen diakoni

Det er gledelig at våre menigheter legger vekt på diakoni. Slik blir vi minnet om at det kristne livet leves ut i hverdagen. Strategien peker på at diakoni er en omsorgstjeneste for hele

menneskets behov, rettet mot sårbare grupper i alle aldre. I enda større grad vil vi prioritere å utruste våre medlemmer til en slik tjeneste. Diakoni har sin egenverdi, der den uten ord vitner om Herrens omsorg for mennesker i samfunnet. Med liv og omsorg bringer vi frukter av Guds rike tett inn på våre medmennesker.

– misjon

Vi er svært takknemlige for at DELK i jubileumsåret har sitt høyeste antall utsendinger noensinne. Kallet til misjon skal fortsatt forkynnes sterkt og klart. Samtidig går vårt felles misjonsengasjement hånd i hånd med hver lokalmenighets satsning på misjon i sitt nærområde. Menighetsplanting er vårt felles nasjonale misjonsarbeid. I samarbeid med DELK sentralt kan

lokalmenigheten utruste, utfordre og sende studenter, familier eller eldre for å flytte til steder i Norge der Guds ord ikke har så stor plass.

– og forvaltning

Forvaltning av penger ble omtalt i Underveis 01/22. Her var intensjonen at vi kan forvalte og dele med andre av de midler vi har fått, slik at det tjener Guds rike og våre medmennesker. Men vi kan også ruste vår egen og kommende generasjoner ved å pusse støv av begrepet *nøysomhet*. Strategien omtaler at vi vil oppmuntre til god forvaltning av Guds skaperverk slik at natur og ressurser bevares. Gjennom forkynnelsen kan vi veilede hverandre til å ivareta den forvalteroppgave Gud har gitt menneskene (1 Mos 1–2). Som gode forvaltere kan vi ta imot Herrens gaver med takknemlighet og bruke det vi trenger med nøysomhet (1 Tim 6,6–8). Da kan jordens goder få en mer rettferdig fordeling, til glede for vår neste.

” **Vi lærer at troen kommer av budskapet en hører i forkynnelsen.**

Foto: Einar Horsberg

GRANLYS GAMLE ORGEL TIL AUKRUST-GÅRD

Fredag 28. oktober var vi til stades under ein orgelkonsert på Nordgard Aukrust med Vemund Olav Aukrust (til høgre) og Mathias Louis Sørbø (til venstre), som begge nyleg er uteksaminerte i kyrkjemusikk frå Musikkhøgskulen. Tema for konserten var komposisjonar omkring temaet krig, og professor Jan Inge Sørbø, far til Mathias Louis Sørbø, heldt eit foredrag om krig innan diktinga.

Det viste seg at det ikkje var kva for eit orgel som helst. Det var det gamle orgelet fra Granly som hadde fått ny heim og nye tonar. Kjøparen, Vemund Olav Aukrust frå Lom, vart tipsa om orgelet av Kristian Heian (organist i Ryenberget kirke), som han studerte saman med på kyrkjemusikklina, og det vart sagt at det kom frå ei frikyrkje i Tønsberg.

Orgelet er montert opp att av Vemund Olav sjølv, og det fungerer nå svært godt. Orgelet står på heimgarden hans, Nordgard Aukrust i Bøverdalen i Lom. Nordgard Aukrust er kjent som ein økologisk urtegard. Det er Ola Aukrust, far til Vemund Olav, som driv garden og urteriet. Krydder, urter, grønsaker og te frå Nordgard Aukrust blir selde over heile landet. Garden er elles kjend som heimgarden til diktaren Olav Aukrust (1883–1929), og til faren til multikunstnar Kjell Aukrust. På garden er det ein foredragssal der det er både konsertar og andre kulturelle tilstellingar. No også med eit gammalt pipeorgel frå DELK.

TEKST OG FOTO / HANS JOHAN SAGRUSTEN

EN UTEDO HAR ENDT SIN ARBEIDSDAG

I mange, lange år har den stått der til tjeneste for prest, klokker og andre trengende. De som ikke rakk mer moderne tjenester i hjemmet før kirkegang, fikk ta til takke.

Så er da altså dens dager talte, gamledoen til «kjerka i Akkerhaugen». Skjev i synet var den, med rikelig både innsyn og utsyn uten behov for moderne luftepipe over tak. Sprekker og åpninger sørget for nødvendig trekk som både brukere, veps og smågnagere kunne dra nytte av.

Mange vidsynte spørsmål og ekstra saftige taler ble nok finkjemmet her inne mens søndagens forkynner hadde sitt fornødne.

Hver gang vi fra bygdene omkring dro til kjerka i Akkerhaugen, sjekka vi «tilstanden» ekstra nøye før vi dro slik at et dobesøk ved ankomst ikke ble nødvendig. Prest og klokker fikk ha fasilitetene for seg selv. Nå er det ikke lenger bruk for den gamle doen av hverken lek eller lærd. En utedo har endt sin arbeidsdag.

TEKST / HANS MARTIN FAHRE FOTO / TORSTEIN HAUKVIK

En fest i takknemlighet

TEKST OG FOTO / RUNE HØVÅS

Onsdag 5. oktober markerte Skauen kirke at prosjektfasen er ferdig, på mange måter. Det ble feiret på behørig vis i kirkestuen med andakt, bønn, takketaler og underholdning. Vi fikk virkelig oppleve hvordan kirke og skole har smeltet sammen til velsignelse for alle.

Ved ankomst lyste godhet mot oss allerede på parkeringen. Stearinlysene var tent ute, og det var pyntet på høstlig vis.

Vi fikk tre inn i en fantastisk koselig atmosfære av stearinlys, blomster i et kontrollert kaos i midten av bordet.

Grethe Minnesjord, selve arkitekten

bak arrangementet, ønsket oss alle hjertelig velkommen. Allerede da kjente vi på at dette kom til å bli en helt spesiell kveld for oss alle.

Terje Sletten overtok mikrofonen og takket alle ildsjelene og samarbeidspartnerne som har stått på for å realisere kirke- og skoleprosjektet.

Da middagen skulle serveres, var det svært hyggelig at flere av elevene i 8. klasse vartet opp med mat og drikke for kvelden, for denne kvelden skulle ingen voksne jobbe dugnad i kirken. Det er svært gledelig å oppleve velsignelsen det er når skolen og menigheten går hånd i hånd!

Utover kvelden var det musikalske

innslag av det originale slaget og en spennende quiz. Kvelden ble rundet av med kaffe, kaker, andakt og bønnestund ved presten vår Fred Arve Fahre.

Da kvelden var over, fikk vi kjenne på takknemligheten over fellesskapet og gleden over alle mulighetene som de nye fasilitetene gir oss. Vi håper og tror at det blir mange flere fester i bygget i fremtiden. Men menighetens første bønn er at det må brukes til å vinne nye sjeler for Jesus.

Forsvunnet lommerusk og IFA

Det er vel med historiske perler som med perler flest, noen ytterst få er verdifulle og verdt å spare på. Da Granly kirke feiret 100-årsjubileum i høst, hadde en liten gruppe laget et spill med minner om sangstol, katekisasjon og oppbyggelser.

Foto: Tormod Fredriksen

For endel ble det nok børstet støv av noen minner som er langt fra perler. Men vi var noen som mimret litt i etterkant, og da ble det mer av det pussige og humoristiske slaget. Jeg håper du har glede av å lese noen av disse historiske perlene.

Sangstolen

Det vi kalte «å sitte i sangstolen» var nok langt fra dagens lovsangsteam. Det var to til fire menn som mer var valgt ut på grunn av stemmestyrke enn musikalitet, så noteverdier, harmoni og samklang var fremmedord. I de fleste kirkene var sangstolen en liten fascinerende interiørdetalj. Det var en halvvegg hvor snekkeren hadde gjort seg flid med listehøvel og panel. På baksiden av halvveggen var det hylle til salmebøkene. Gode barneser kjente ofte eimen av drops fra den gylne halvveggen, og når anledningen bød seg, var det veldig spennende å smugtitte bak i sangstolen. Ganske riktig, der var det både halspastiller og IFA. Ungene nøyde seg med lukten og synet, men de følte de hadde avdekket litt voksenhemmeligheter, når de konstaterte at noen spiste drops i kirken.

Oppbyggelsen

Det var to type møter, oppbyggelse og gudstjeneste. Oppbyggelsene var en overlevelse av haugianernes hjemmemøter i store stuer på gårdene. Det var store gårder med flere stuer, men ingen gang med kleshengere til alle gjestene. Klærne ble dermed lagt på soverom i annen etasje, i store hauger på senger. Det krydde av folk og unger, alle skulle få gudsord og mat, men da kaffen dro ut og de voksne var klare for mer møter, fikk ungene gå å leke. Med så mange barn, var det mye moro ofte i snø og vinter. Ungdommen utviklet etterhvert en litt egen aktivitet. Det begynte nok stille, at de listet seg ovenpå til «garderoberoommet» der det bugnet av hatter, frakker, støvletter og lommerusk. Men etterhvert som ungdommen fikk på fru Hansens støvletter og frøken Karins kåpe, klokkerens frakk og prestens kalosjer, ble det mer og mer høylytt skuespill, teater og latter. Heldigvis overdøvet salmesangen nedenunder maskeradeballen. Men da folk skulle

hjem, var det stadig noen som fant hatten med en liten bulk og lommestørkleet i lomma var borte. Til noens frustrasjon, men det fleste tok det med et skjevt smil.

Etterhvert ble oppbyggelsene flyttet til kirkene, det var bare i jula de var hjemme på gårdene. På oppbyggelsene i kirken ble det satt frem et bord, som på bildet. Fremme ved bordet var det tre til fire menn. En ledet møtet og hadde jobben med å peke ut menn i forsamlingen som kunne være med på de tre jobbene: tale, forsanger og bønn eller «snakke etter», som vi kalte det, og alt var helt uforberedt. Om det var noen som følte på at de aldri ble bedt opp, vet jeg ikke, men jeg kjente godt til de som ikke alltid satte pris på å bli bedt opp til bordet. Med tillatelse fra den gjenlevende har jeg her en liten historie.

En vanlig oppbyggelse

Det var en ganske vanlig oppbyggelse, men vi hadde besøk fra Telemark. Når det var noen på besøk fra andre kretser, var det litt ekstra fint å få dem frem til misjonsbordet, så møtelederen ba da ofte frem gjesten. Mennene hjemme visste om det, og hadde lite lyst til å tale den søndagen, så de la en slagplan. De skulle komme for sent. Som tenkt så gjort. Damene kjørte egen bil med oss, en haug med unger. Vi rigget oss til i benkene og synes nok far og onkel fortjente denne lille rampestreken for å slippe å tale i dag. Vi satt rett i ryggen på de blå krakkene og hørte på den lille klirringen i glassene fra «misjonsbordet». Spenningen steg da møtelederen åpnet etter første sang, kremtet godt, og vi var så spente på hvem han skulle be opp. Far og onkel var ikke kommet, så vi var trygge på at i dag slapp de. Kremt, kremt. «Jeg skulle til å be opp et par karer, men det ser ut til at vi har besøk fra Telemark i dag, karene har ikke kommet enda, men de kommer sikkert snart, så da tar vi en sang mens vi venter på karene.» Jeg så lynraskt bort på damene, de var av det fnisete slaget, og ganske riktig, de vekslet blikk og trakk andektig på smilebåndet.

Men karene talte, de, og da møtet var ferdig, drakk de svart kaffe kokt på de store kaffekjelene, og alle nøt kjøpeboller med meierismør servert på det vakreste porselen, helt hvitt, rett og uten dekor.

Foto: Tormod Fredriksen

Gode barneser kjente ofte eimen av drops fra den gylne halvveggen, og når anledningen bød seg, var det veldig spennende å smugtitte bak i sangstolen.

Foto: unsplash.com

FORDYPNINGSSIDENE

DET UUNNVÆRLIGE MÅLTIDET

Det finnes flere språk i verden enn retter i en rikholdig kokebok. Av og til kommer vi borti utenlandske ord som vi ikke direkte kan oversette til norsk. Det engelske ordet «feast» er et slikt ord. Det betyr fest, men ikke bare fest. Det betyr måltid, men ikke bare måltid. Det henger sammen med høytid, men ikke bare høytid.

TEKST / ERLING RANTRUD

Det unnværlige måltidet handler ikke om frokost, lunsj og middag. Det handler om vårt gudgitte behov for felleskap. Det handler om å ta Guds gode gaver på alvor. I en tid og et samfunn som i liten grad tror på Gud, er det enda færre som ser på godene i livet som Guds gode gaver. Vi har godt av å minne hverandre på at alt godt kommer fra Skaperen. Og hva er bedre enn å ta til seg av det gode

gjennom et måltid sammen med gamle og kanskje nye venner?

En av vår tids store utfordringer er at familier i mindre og mindre grad spiser sammen. Skjermer og aktiviteter tar oppmerksomheten bort fra felleskapet og sentrerer oppmerksomheten mot den enkelte. Den enkelte tar med seg sin egen porsjon mat og spiser den alene for seg selv. En annen like stor utfordring i vår tid er ensomhet. Ensom-

heten gjør at man ikke har mulighet til å dele brød med noen. Heldigvis finnes det løsninger. Å ta tilbake måltidet som et fellesskapsmåltid der også en som er alene, blir invitert inn, er en viktigere oppgave for kristne enn vi er klar over.

Jesus og måltidene

Jesus møtte mennesker og hadde måltidsfellesskap med dem. Fariseerne kalte ham for storeter og vindrikker, og han

ble kritisert for å spise sammen med syndere og tollere. Jeg mistenker at Jesus visste at den beste måten å virkelig bli kjent med mennesker på er å dele et godt måltid sammen. Gjennom å spise, drikke, synge, fortelle historier og feire fellesskapet, bygger vi mer enn bare egen kropp. Vi bygger relasjoner, vennskap, tillit, og mulighet til å dele gleder og sorger. Dette skaper igjen grunnlag for å være ærlige med hverandre. Be om hjelp når vi trenger det, og tilby hjelp når vi ser det er mulig. Kristne bygger Kristi kropp gjennom å feire måltid sammen.

Måten Jesus møtte mennesker på pekte på en av mange grunner til at han kom. Han kom for å duke et bord for verdens trengende. Jesus kom for å dekke et festmåltid i en åndelig fattig verden og invitere mennesker inn til livet. Han kom for å invitere oss alle inn til Festen og Gleden.

Vi hører om Jesus og måltid mange steder. Jesus er i bryllup i Kana, han er gjest hos Sakkeus, han velsigner fem brød og to små fisker. Og til sist: det siste måltid. Påskemåltidet, verdens lengstlevende tradisjon, ble avslutningen på Jesus gjerning og starten på noe helt nytt!

Nattverden

Nattverden ble selve sentrum i de troendes måltidsfellesskap. Den er ikke bare sentrum i gudstjenestene, Herrens måltid er sentrum i hele historien. Mennesket ble skapt og invitert inn i en hage og fikk beskjed om å spise alt det gode som vokste der. Bibelen forteller om et bryllupsmåltid en gang der fremme når alt er skapt på nytt. Og midt i mellom dette,

midt inn i menneskets historie, inviter-te Menneskesønnen oss til å ikke bare dele måltid med ham, men ta del i ham og han i oss gjennom brødet og vinen i nattverden. Hver gang vi feirer nattverd i kirken, peker vi på fellesskapet som venter i det himmelske festmåltidet. Hver gang vi duker til fest hjemme og samles rundt bordet, kan vi tenke på nattverds-måltidet som venter. Vi kan tenke på fest i kristen forstand som ringer i vann som alle sirkler rundt og peker mot det mest sentrale måltidet av dem alle.

Helt siden Jesu død og oppstandelse har kristne sett frem mot en ny fest. Et himmelsk festmåltid der all sorg, forskjell, diskriminering, utenforskap, fattigdom og sult er borte. Der Jesus er midt i blant oss, og vi får spise direkte fra livets tre. I mellomtiden har vi blitt gitt muligheten til å skape et bilde av det himmelske måltidet midt i vår egen hverdag. På samme måte som at vi er skapt i Guds bilde, får vi være medskapere og gjenskape et bilde av det som kommer, gjennom det vi gjør nå. Gjennom å duke våre egne bord, speiler vi Guds rike gjestebud.

«Smak og se at Herren er god.» Dette er ikke bare en metafor. Lekre retter, livgivende drikke og levende felleskap rundt bordet levendegjør disse ordene. Det er en stor jobb å lage i stand et festmåltid, men når vi forbereder og lager i stand fest for andre, får vi samtidig være med på å gi dem en smak av hvem Herren er. Når vi i tillegg rammer inn måltidet med sang og bønn og takk til all godhets giver, blir det enda tydeligere for oss at alt godt kommer fra ham.

Duften av nybakt brød. Smaken av salt, varm suppe. Et søtt jordbær i munnen. Synet av kaker som skjæres opp og

deles ut til alle som vil ha. Vakre blomster i vase. Store og små levende lys som glimrer og glitrer. Oldemors gamle sukkerskål. Et vennlig blikk. Glass som blir hevet i navnet til et felles håp. Gud visste hva han gjorde da han gav oss sansene våre og lar oss oppleve hans gavmildhet med hele oss. Syn og hørsel. Smak og lukt. Følelser og inntrykk. Selv når noen i blant oss mangler en av sansene, virker alle de andre sammen og hjelper oss gjennom det vi opplever av godt nå, å forestille oss hvor mye bedre det skal bli.

Men vi må tilbake til virkeligheten en liten stund. Alt dette høres så godt og fint ut, men det er så vanskelig å få til! Jeg vet ikke om jeg har plass til tre ekstra gjester rundt bordet. Jeg vet ikke om jeg har krefter til å invitere og lage i stand. Jeg vet ikke om økonomien strekker til.

Fellesskap i kjærlighet

Salomo skriver i ordspråkene: «*Bedre er en grønnsakrett med kjærlighet enn oksestek med hat.*» Ordspråkene 15:17. Det unnværlige måltidet handler ikke om rikdom. Det handler om dele det lille eller store man har. Kvelds med knekkebrød og te skaper like mye fellesskap og søskenkjærlighet som en stor fest. Kanskje til og med mer. Dette en tekst som er ment som en oppmuntring og en oppfordring til å feire fellesskapet rundt bordet i stort og smått.

Du utfordres til å invitere venner, kjente og Gledens Herre til ditt bord. Om det er høytid eller hverdag er mindre betydning. Vi skaper høytid når vi samles rundt bordet. Men forsøk gjerne å legge blygsel og usikkerhet til side og start måltidet ved å si hvorfor dere er samlet! Vi er samlet for å feire gleden i fellesskapet, rikdommen i maten og gjennom vår glede vise vår takknemlighet til han som ikke bare har gitt oss alt, men også seg selv for at vi kan leve.

På baksiden av bladet finner du en bønn dere kan be når dere samles rundt bordet.

Møter og gudstjenester

i DELK 1. og 2. kvartal 2023

- Initialer og navn**
- AJ Andreas Johansson
 - BA Bertil Andersson
 - BJH Boe Johannes Hermansen
 - ER Erling Rantrud
 - FAF Fred Arve Fahre
 - HA Henning Alsaker
 - HVS Håkon Valen-Sendstad
 - JaBy Jan Bygstad
 - KHE Kristoffer Hansen-Ekenes
 - MA Morten Askjer
 - MB Mikael Bruun
 - OE Ottar Endresen
 - OEng Olaf Engestøl
 - PJ Peter Johansen
 - RA Ragnar Andersen
 - RE Rolf Ekenes
 - UA Ulf Asp

Initialer og gudstjeneste
kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!
Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Dato	Søndag	Prekentekst	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Nord	Jæren	Dato
24.12.2022	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.30		MA 15.00	PJ 15.00		ER 14.00	FAF 15.00	14.30								24.12.2022
25.12.2022	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		MA n	PJ n	BA n	ER n	FAF n	OEng n		JaBy n	BJH n	MB n		HA n		25.12.2022
26.12.2022	2. juledag	Matt 2,16-23		MA n		11.00			11.00			JaBy n	BJH n				OEng n	26.12.2022
28.12.2022	4. juledag	Joh 16,21-24				HVS 18.15												28.12.2022
01.01.2023	1. nyttårsdag	Luk 2,21	UA n 12.00			17.00	11.00	ER n	FAF 13.00			JaBy n	RA n				11.00	01.01.2023
08.01.2023	Kristi åpenbaringsdag	Matt 2,1-12	11.00		11.00	PJ	ER n	BA n	11.00	OEng n	JaBy n	11.00	BJH n	MB n		HA n		08.01.2023
15.01.2023	2.s. i Åp.tiden	Matt 3,13-17	HVS n		MA	11.00		11.00	RE n			MB n	11.00	11.00	AJ n		OEng n	15.01.2023
22.01.2023	3.s. i Åp.tiden	Joh 2,1-11	11.00		11.00	PJ n	11.00	ER	11.00	OEng n		JaBy n	BJH n	MB n				22.01.2023
29.01.2023	4.s. i Åp.tiden	Luk 18,35-43	HVS n		ER n	11.00	PJ n	11.00	FAF n			JaBy n	BJH n	MB n		HA n	OEng n	29.01.2023
05.02.2023	Såmannssøndag	Luk 8,4-15	11.00	MA n	11.00	11.00		ER n	11.00	11.00		11.00	BJH n	MB n				05.02.2023
12.02.2023	Kristi forklarelsesdag	Matt 17,1-9	11.00		11.00	HA n	11.00	11.00	11.00		MB n	11.00	BJH/JaBy n	11.00			11.00	12.02.2023
19.02.2023	Fastelavnssøndag	Joh 17,20-26	HVS n		MA	11.00	FAF n		AM n	OEng n		JaBy n	11.00	BJH n	OE n		MB n	19.02.2023
26.02.2023	1.s.i fastetiden	Matt 4,1-11	MA sn		11.00	11.00			11.00			JaBy n	RA sn			HA sn	OEng sn	26.02.2023
05.03.2023	2.s. i fastetiden	Matt 15,21-28	11.00		FAF n	PJ n	MA n	ER n	11.00	BA sn		JaBy n	BJH n	MB n				05.03.2023
12.03.2023	3.s. i fastetiden	Luk 11,14-28	HVS n	PJ n	11.00	11.00	11.00	11.00	FAF		JaBy n	11.00	BJH n	MB n		ER n*	11.00	12.03.2023
19.03.2023	4.s. i fastetiden	Joh 11,45-53	11.00		MA	PJ n 18.00	ER n	11.00	11.00	11.00		AJ n	11.00		MB n		HVS n	19.03.2023
26.03.2023	Maria budskapsdag	Luk 1,26-38	HVS n		19.00	MA	HA n	JaBy n	MB n			11.00	BJH n	11.00			OEng n	26.03.2023
02.04.2023	Palmesøndag	Joh 12,12-24	11.00		11.00	11.00	X		11.00	OEng n		JaBy n	BJH n X	MB n		11.00		02.04.2023
06.04.2023	Skjærtorsdag	Matt 26,17-30	HVS n 17.00		MA n	PJ n 18.00	ER n 18.00	ER n	FAF sn 18.00		JaBy sn	JaBy n	BJH sn	MB n			16.00	06.04.2023
07.04.2023	Langfredag	Matt 26,30-27,50	11.00		11.00	11.00	08.30	19.00	11.00	11.00		JaBy n	BJH	18.00				07.04.2023
08.04.2023	Påskeaften					PJ 23.00												08.04.2023
09.04.2023	Påskedag	Luk 24,1-9	HVS n		MA	PJ n		ER n	FAF			JaBy n	BJH n	MB n		HA n		09.04.2023
10.04.2023	2. påskedag	Luk 24,13-35		MA n	-	11.00	ER n		11.00	OEng n		11.00	RA n				OEng n	10.04.2023
16.04.2023	2.s. i påsketiden	Joh 21,1-14	11.00		ER n	11.00		11.00	AJ n	11.00		11.00	11.00		MA n	BJH n		16.04.2023
23.04.2023	3.s. i påsketiden	Joh 10,11-18	HVS		11.00	BA n	11.00	PJ n	11.00			JaBy n	BJH n	OEng n			11.00	23.04.2023
30.04.2023	4.s. i påsketiden	Joh 16,16-22	11.00		MA	11.00	ER n	11.00	11.00	FAF n		JaBy n	BJH n	MB n		HA n konf		30.04.2023
07.05.2023	5.s. i påsketiden	Joh 15,1-8	HVS konf		11.00	11.00		ER konf	FAF n			MB n	BJH n	11.00			11.00	07.05.2023
14.05.2023	6.s. i påsketiden	Luk 18,1-8	11.00		MA konf	PJ konf	HVS n	11.00	11.00	11.00	JaBy n	11.00	11.00	BA n		11.00	PJ n	14.05.2023
17.05.2023	Grunnlovsdag	Luk 1,50-53			11.00				13.00									17.05.2023
18.05.2023	Kristi himmelfartsdag	Mark 16,19-20	HVS n	MA n	-	PJ n X		X	ER n X			JaBy n	X					18.05.2023
21.05.2023	Søndag før pinse	Joh 15,26-27	11.00		RE n	11.00	11.00		FAF konf			11.00	BJH n		JaBy n	HA n	OEng n	21.05.2023
28.05.2023	Pinsedag	Joh 20,19-23	HVS n		MA	PJ n	ER n	ER n 17.00	FAF n	OEng n		JaBy n	BJH n	MB n				28.05.2023
29.05.2023	2. pinsedag	Joh 16,5-11	11.00						11.00			11.00	RA n				OEng n	29.05.2023
04.06.2023	Treenighetssøndag	Matt 28,16-20	11.00		PJ n	11.00	11.00	11.00	11.00			MB n	BJH n	AJ n		HA n*	11.00	04.06.2023
11.06.2023	2.s. i treenighetstiden	Matt 3,11-12	PJ n		11.00	HVS		BJH n	ER n	OEng n	JaBy n	11.00	MA n	11.00			11.00	11.06.2023
18.06.2023	3.s. i treenighetstiden	Luk 14,15-24	11.00	Stankhansstevnet														18.06.2023
25.06.2023	4.s. i treenighetstiden	Mark 10,17-27	11.00	MA n	FAF n	11.00	ER n	PJ	11.00	11.00		JaBy n	11.00	MB n		HA n	11.00	25.06.2023

Diakoniens vei

Vi har et ansvar for å se hverandre og ta vare på hverandre alle sammen, sier Elisabeth Fehn Olsen. Hun er diakon i Ryenberget menighet i Oslo. Elisabeth er opptatt av at diakoni er noe som skjer mellom mennesker. Det er ikke noe bare spesielt utvalgte skal være opptatt av, men hun minner oss også på at Gud er med i arbeidet. Vi er ikke alene.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / JULIE FEHN EIKESETH

Elisabeth er ikke bare diakon. På fritiden har hun brukt mange, mange timer på frivillig arbeid i fotballen.

– Da jeg var 17, 18 år, spilte jeg fotball og Per Øyvind ble treneren min. Vi har engasjert oss både som trenere og i styre og stell i KFUM som er den lokale klubben her. Elisabeth smiler når hun snakker om dette.

– Datteren vår Elise spurte en dag: «Er der mulig å slutte med fotball i denne familien?» Det er det, altså! Fotballen er ikke det viktigste i verden, men jeg innrømmer at jeg gleder meg over en god kamp. Men mitt fotballengasjement handler like mye om å bake boller og ta i et tak på dugnader.

Veien til diakonien

– Da jeg gikk videregående på KG (Kristelig Gymnasium), visste jeg at jeg ikke skulle bli sykepleier, men det ble jeg. På sykepleien på Diakonhjemmet var det den gangen et fjerde år som handlet om diakoni. Det fikk jeg ikke tatt, for da jeg var ferdig som sykepleier, fikk vi vårt første barn. De neste 14 årene var jeg hjemme med barna våre, Anders, Elise, Julie og Sander.

– Jeg husker at jeg ringte Per Øyvind en dag og spurte ham om hva han gjør på jobben når noen av de ansatte er fryktelig lei av oppgavene sine og trenger en forandring. Det ble en samtale om hva jeg skulle bruke livet mitt på nå som jeg hadde vært hjemme med barna i mange år. I den perioden fikk vi en utfordring fra Misjonsalliansen om å reise til Filippinene,

så vi dro dit som utsendinger i 2,5 år.

Elisabeths ønske om å bli diakon ble ikke noe mindre etter å ha vært i Manila og fått se måten Misjonsalliansen jobbet på der. Da de kom tilbake igjen, søkte hun igjen på Diakonhjemmet, og etter tre år hadde Elisabeth en mastergrad i Diakoni.

– Det lå også utfordring i diakoni-utdanningen, for det var ikke sikkert at det var DELK

jeg kunne jobbe for. Det var ikke noen åpning for slike stillinger den gangen. Ikke fordi det ikke var diakoni i DELK, men jeg ville bruke det begrepet og tenke utvidet om en type kirkeforståelse der også diakonien er innlemmet på en konkretisert måte. Menigheten i Oslo var klare for å gjøre noe med dette. Det var veldig fint.

– Hva er egentlig en diakon?

– Jeg tenker på det som kirkens omsorgstjeneste, forteller

” **Vi trenger å skape gode møteplasser mellom mennesker og også møte de som av en aller annen grunn ikke kommer til kirken lenger.**

Elisabeth. Diakonien har ansvaret for de sidene ved kirken som handler om fellesskap og omsorg. Vi trenger å skape gode møteplasser mellom mennesker og også møte de som av en aller annen grunn ikke kommer til kirken lenger. Oppgaven min er å bygge bro til menneskene rundt oss i nærmiljøet og i kirken.

En som leder og går med

– Er det noe spesielt i Bibelen som er viktig for deg i din tjeneste?

– Noe som har fulgt meg gjennom diakonien, er et vers jeg fikk på en semesteravslutning en gang hvor jeg gikk frem til forbønn. «Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode

gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag.» Fil 1,6

Det er et vers som viser at det ikke handler om meg. Det gjør jo det, men her er det noen som bærer, leder og går med. Dette er ikke mitt verk. Det blir også ofte en bønn hos meg i hverdagen. «Led meg til det jeg skal.» Vis meg hva jeg skal gjøre og hva jeg ikke skal gjøre. Det er godt for meg å legge min dag og min gjerning hos Gud. Da blir det ikke så strevsomt.

Første diakon i DELK

– Du er den første diakonen i DELK. Har det blitt slik du så for deg?

– Ja, det tror jeg. Etterhvert. Det var et ukjent landskap å gå inn i

for meg. Jeg merker at menigheten er fornøyd og stolt av at de har en diakon! Når jeg tar på meg albaen og den skråstilte stolaen, er det mange som kommenterer og sier at de synes drakten er så fin. Selv om drakten er relativt ny, så har menigheten et eierskap til det. Det er menigheten selv, og ikke jeg som har bestemt at diakonen skal ha sin drakt.

Juletid

– For mange blir diakoni litt mer synlig rundt jul. Det er julegryter og julemes-ser og oppfordring til inkludering og giverglede. Hvorfor dukker slikt opp akkurat nå?

– Det å gi hverandre gaver har en veldig lang tradisjon. Vi ser julekrybber med vismennene som gir gaver til Jesusbarnet. Det er godt å se litt utover våre egne nå i høytiden. Så blir det jo åpenbart i julen at det er mange som strever og har det vondt og vanskelig. Så er det kanskje noe med mørketida i Norge også som slår inn? Vi

” **Det å skulle gjøre noe for andre kan gjøre at man liksom glemmer litt seg selv og med det evnen til å fryde seg og bli begeistret.**

trenger å minnes på å være tilgjengelige for hverandre særlig nå som vi trekker oss litt mer inn i våre egne hus og ikke ser hverandre like mye som i sommerhalvåret. Kanskje vi får et behov for å kompensere vår egen utilgjengelighet ved å gi noe til andre?

Sorg og glede

– Noen forbinder diakoni med sorgarbeid. Har det et stort fokus i din hverdag?

– Det vil jeg si. Vi kan utvide det til sorg og tap, kanskje? I møte med mennesker handler det av og til om at livet ikke ble slik man hadde tenkt. Alt som ikke ble noe av, kan også være en sorg. Noen savner å få seg en kjæreste. Noen mister muligheten til å jobbe. Noen møter sykdom. Det er mye som kan defineres som sorg.

– Med alt dette fokuset på sorg, hvilken plass har da gleden i menighetslivet vårt?

– Det er en stor glede for meg når barna kommer løpende inn i kirken på søndagen, og foreldrene kan si at barna

har gledet seg til å komme til kirken sin! Men jeg skal innrømme at jeg har jobbet med glede for egen del for å få litt kontakt med det. Man kan lett miste fokuset på gleden. Det å skulle gjøre noe for andre kan gjøre at man liksom glemmer litt seg selv og med det evnen til å fryde seg og bli begeistret. Jeg måtte bevisst lese litt om glede, ellers kan man bli litt sånn voksen der det meste går på rutine.

Å snakke sammen

– Snakker vi for lite om glede, tror du?

Elisabeth tar en liten tenkepause før hun svarer:

– Ja, det kan godt hende at vi skulle utfordre hverandre litt mer på å smitte hverandre litt med ekte glede. Jeg tror også at de gode samtalene vi kan få ved å dele gleder og ikke bare bekymringer er viktig.

– Jeg husker jeg var på Modum da jeg ble mormor for første gang. Da var det sorguke der og litt trykkende

stemning, men også mye fint, og jeg måtte gå litt sånn forsiktig og hviske til noen at jeg hadde blitt mormor. Hehe. Det var en tankevekker. Er det rom for å dele gleder i blant oss?

Om å lede et utvalg

– Apropos gleder, sorger og Modum. Du har ledet utvalget som har jobbet tett med Brevsaken i DELK (se artikkel på side 28). Hvorfor sa du ja til denne oppgaven?

– Det var Rolf Ekenes som spurte om jeg ville være med i utvalget. Det var altså ikke noe jeg valgte å gjøre selv, men det kjennes veldig riktig når vi tar diakoni på alvor å gå inn i slike prosesser. Jeg er takknemlig for prosessen og har lært utrolig mye av det. Vi har fått mye respons på at vi opplevdes som at vi var ekte og mente det vi skrev. Ordlyden i brevet var såpass direkte at folk tok det til seg. Vi uttrykte en beklagelse, men vi krever jo ikke en forsoning.

– Både brevet og saken har også møtt kritikk. Hvordan oppleves det å ta imot kritikk for noe som du selv ikke er personlig ansvarlig for?

– Det tyngste å bære for meg var å tenke på hva jeg hadde tatt ansvar for. Andre har sagt at det var et sterkt øyeblikk på en samling på Modum hvor en som var berørt av brevsaken, spurte hvem som hadde ansvaret for prosessen. Vi i utvalget reiste oss opp og sto der. Det var vi som hadde tatt ansvar for dette og skulle ta imot. Det var sterkt for meg også.

– Brevet var også til deg og din generasjon. Hvordan opplevde du selv å motta beklagelsen?

– For min del har jeg opplevd skolegangen i DELK som fine år, selv med all puggingen. Jeg tror på mange måter at vårt kull var en del av brytningstiden i DELK som startet i 1980-årene. Jeg har også gode opplevelser fra ungdomstiden i kirken, med bibelgruppe og leirer som viktige møteplasser.

– Det jeg kjenner er godt i forhold til brevet, er å bli møtt på annerledesheten, det store alvoret ved det å være kristen, frykten for å gjøre noe galt. Så jeg har i voksen alder fått muligheten til å korrigere og utvide selvbildet og Gudsbildet. Jeg valgte å bli i DELK og er glad for de endringene som har skjedd og som har gjort skole og kirke til det det er i dag.

Diakoni er for alle

– Det er lett for oss andre å se på diakonen og være takknemlig, men kan det bli litt for lett å hvile i at det finnes en diakon som får betalt for å ta seg av alt dette?

– Akkurat det har vi snakket en del om på kontoret på Ryenberget. Vi har prest, diakon, menighetssekretær, ungdomsleder og til og med en nyopprettet musikkstilling. Alle lønnede stillinger kan gi en utfordring i forhold til frivilligheten. Samtidig er det noe med at en stor del av stillingene er å organisere og legge til rette for frivillighet. Jeg tenker at når noe blir forankret i en stab og ikke i frivilligheten, kan det også bli mer bærekraftig.

– Vi har en et ansvar for å se hverandre og ta vare på hverandre alle sammen, også uavhengig av alder. Menighetsfelleskapet handler jo om å møte mennesker og ikke

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA BJØRNTVEDT HUSBY

Moderne slaveri rett utenfor vår egen dørterskel

Vi har sagt det mange ganger her i denne spalten. Diakoni er kirkens hender og føtter, og diakoni er variert. En diakonal kirke lukker ikke øynene for hverken nærsamfunnet, nasjonen eller verden. DELK sitt slagord «I Jesus, for hverandre, ut i verden» både trygger og utfordrer oss.

Norges Kristne Råd har hatt sin årlige globale uke mot moderne slaveri fra 13. til 20. november. Selv om denne uken er over, skal vi både som enkeltmennesker og menigheter fortsette å ha øynene åpne. I år er slagordet «Belys slaveriet». Få det frem i lyset, bare slik kan vi erkjenne det, og erkennelse kan føre til handling. 40,3 millioner mennesker lever i dag i moderne slaveri. Av disse er 25 millioner i tvangsarbeid av ulik art og 15 millioner i tvangsekteskap. Pandemien har gjort situasjonen mange steder verre. I Norge avdekker politiet rundt 300 tilfeller av menneskehandel i året. Det er bred enighet om at de reelle tallene er mye høyere. Søk opp «global uke» eller «moderne slaveri» på nettet og les om hva det er, be for mennesker som sitter i maktposisjoner at de må få sine øyne åpnet og jobbe for verdighet for alle som er ofre for menneskehandel og uverdige og tvungne arbeidsforhold. Kjøp etisk produserte varer, både mat, klær og annet.

Jesus pekte på «disse mine minste søsken», han løftet dem frem og ville at disiplene og alle vi også skulle se der han pekte. Himmelrikets konge sitter ikke på sin trone med øyne lukket for maktmisbruk og uverdighet. Han stiger ned, identifiserer seg med de svake og utstøtte. Vi er skapt til å elske vår neste, vi bør dele. Ja til både små og store tiltak til hverdags og fest. Dyrere kaffe, mindre klær. Bønn for mennesker, støtte til organisasjoner som påvirker. Også av DELKs misjonsprosjekter går flere av prosjektene (Mischa i Israel, flere i både Nord-Afrika og Asia) på arbeid for å unngå menneskehandel og moderne slaveri.

MISJON

Ettåringstjeneste

Opphold og tjeneste i et annet land for deg mellom 19 og 30 år

I DELK har vi akkurat nå rekordmange utsendinger i langtidstjeneste – noen er i misjonstjeneste i andre land, og noen arbeider for å nå migranter i Norge med evangeliet om Jesus.

TEKST OG FOTO / ANDREAS JOHANSSON

Visste du at vi i DELK også hvert år setter av penger i misjonsbudsjettet til kortidstjeneste i fire forskjellige land for inntil to personer om gangen? Vi kaller det «ettåringstjeneste», fordi det handler om å bo i ett skoleår i et land der prosentandelen – eller rettere: promilleandelen – som tror på Jesus er veldig lav.

Ettåringstjeneste handler om tre ting:

1. **Tjeneste:** å tjene Gud og medmennesker med gode gjerninger og å være et vitne om Jesus, verdens eneste Frelser.
2. **Modning:** et år av livet til å prøve ut nådegaver, prøve deg på nye oppgaver og å finne ut hvordan du reagerer på utfordringer i en annen setting og i en annen kultur.
3. **Utvide horisonten:** å bli kjent med land og kulturer som ser ting på andre måter enn det du er vant til, og der de som tror på og bekjenner Jesus, er et knøttlite mindretall – promille av befolkningen.

DELK har laget avtale med tre ulike misjonsorganisasjoner om ettåringstjeneste:

- Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) til Nord-Afrika og Sentral-Asia (frist for 2023/24: før jul).
- Det Norske Misjonsselskap (NMS) til Barcelona, Spania (frist for 2023/24: 1. mars).
- Den Norske Israelmisjon (DNI) til Haifa, Tel Aviv og Jerusalem, Israel (frist for 2023/24: 1. mars).

De i alt ti forskjellige stillingene DELK samarbeider om, dekker en stor bredde av oppgaver som passer for flere ulike personlighetstyper, fra undervisning, organisering, pleie, menneskerettighetsarbeid, praktisk arbeid, diakoni for migranter og helt til «vanlig» menighetsarbeid. Både Gud og alle de unådde folkeslagene har bruk for alle typer mennesker til tjeneste for seg!

På alle tjenestestedene i DELKs ettåringsprogram er oppgaven å vise Guds kjærlighet og å være et vitne om Jesus for mennesker fra kulturer og storfamilier der det er «unaturlig» og «utradisjonelt» å være disipler av Jesus. Ikke sjelden vil menneskene også være kritiske til «de kristne» og ha fordommer om oss pga. kritikkverdige ting som er gjort «i Jesu navn» opp gjennom historien. Og slike kritikkverdige ting har skjedd, så inntrykket noen har av «de kristne», er ikke alltid så fordomsfullt likevel.

Selv om Jesus er den samme også i andre land, så handler ettårings-tjeneste likevel ofte om å bevege seg utenfor «komfortsonen». Når du kommer som ettåring til et fremmed land, er temperaturen ikke som hjemme, maten smaker annerledes, og folk har andre sosiale koder og andre verdier enn det som er «vanlig». De medarbeiderne du skal samarbeide med og som har samme tro på Jesus som deg, vil likevel tenke og uttrykke seg på litt andre måter enn det som er vanlig i hjemmemenighet-

en din. Dette er ofte veldig fascinerende, noen ganger litt slitsomt – men nesten alltid lærerikt og utviklende. Mange kristne kan fortelle om at Gud lærte dem nye ting om frelsen, om livet og om tjenesten særlig i perioder da ikke alt var «rutine» i livet.

Ettåringstjeneste er en unik mulighet – særlig for deg som er mellom 19 og 30.

Hva tilbyr DELK og samarbeidsorganisasjonene?

- De som blir utsendt som ettåringer av DELK, får dekket kostnadene for reise, reiseforsikring, visum, innmelding i NAV-utland, bolig, vaksiner og lommepenger/ettåringslønn (dekker matkostnader og litt til).
- De får også introkurs og oppfølging i løpet av skoleåret av den misjonsorganisasjonen de blir ansatt i.

Hva forventer DELK av en ettåring?

- For å søke ettåringstjeneste skal du være ferdig med videregående skole og gjerne også med et år på bibelskole, men det går også bra å være ettåring senere i livet.
- En passe dose med interesse, villighet til å tjene og å være et vitne om Jesus.
- En anbefaling fra prest eller ungdomsleder i menigheten din.
- At du er lojal og følger de etiske verdiene som hører med til arbeidskontrakten.
- At du blogger og forteller mens du er i tjeneste.
- At du besøker noen menigheter/ungdomsgrupper etter at du er kommet tilbake.

Vil du vite mer?

Gå til <https://www.delk.no/delkung/ettaringstjeneste/> eller ta kontakt med misjonssekretær Andreas Johansson, tlf: 902 63 427, e-post: andreas.johansson@delk.no

Leirskole på Solbukta leirsted

TEKST OG BILDE / MARTHA BAKSAAS OG ANNA LØYMEN

For første gang var vi på Ryenberget skole på leirskole på et annet sted enn Bondal. Turen for åttende klasse gikk dette året til Solbukta leirsted i Fredrikstad som er eid av Misjonssambandet.

Gjennom turer til lands og til vanns, bading i kaldt vann, fotball og volleyballkamper og mange fine samtaler og måltider er det å dra på leirskole en fantastisk mulighet for å bygge varige og gode relasjoner. For oss voksne er det fint å se elevene i en annen setting enn i klasserommet og få bruke så mye sammenhengende tid med dem. For elevene er leirskolen ofte et minne for livet og en opplevelse der de både har det gøy sammen, men også får oppleve at situasjoner som i utgangspunktet er utfordrende, kan føre til mestring og seier.

Leirskole er stedet for nye og spennende opplevelser. For flere av elevene var det første gang de tok i en krabbe, satt i båt, fisket makrell eller holdt i et kompass. Det var stor stas å se en eremittkreps for første gang. Elevene ble også veldig gira når vi fikk tak i en trollkrabbe som til og med leirskolelærerne i utgangspunktet ikke visste hva var. Flere av elevene mente at høydepunktet var å bade i kaldt vann ned i 10 grader. Det var overraskende mange som bada og til og med så ut til å kose seg i vannet. Mobilen til en av lærerne tok seg også en dukkert, men ble heltmodig reddet av en villig elev.

I tillegg til mye sjø, båt og vann var vi også med på andre ting. En dag dro vi til et helleristningsfelt og til gamlebyen i Fredrikstad. Der var vi på nordens største modelljernbaneutstilling. Etterpå så vi på et båtbyggeri og fikk gå ombord i seilskipet Najaden. Det var veldig stas å holde i roret og se de ulike tingene ombord. Vi fikk også omvisning på et fort fra andre verdenskrig.

Vi hadde mange fine fellesskapsopplevelser sammen. Blant annet hadde vi en veldig fin og laaang fotballkamp, guttene mot jentene, der nesten hele klassen og alle lærerne var med. Vi ble aldri helt ferdige med kampen fordi jentene nektet å gi seg og la gutta gå av med seieren. Elevene satte også pris på å henge sammen på kveldene og hadde det gøy med dans, bordtennis og diverse leker.

Vi takker Gud for alle de gode opplevelsene og alt vi lærte og erfarte gjennom denne uka, og også for bønnesvar med stort sett fint vær som det i utgangspunktet ikke var meldt.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Morgenandakter

Andaktene vi har i klasserommene, og noen ganger felles for hele skolen i kirken, betyr mye for trosformidlingen i skolene våre. I trivselsundersøkelser der vi spør om hva som gjør at elevene merker de går på en kristen skole, er morgenandaktene det som nevnes hyppigst.

Trosformidlingskomiteen i DELK har nylig utarbeidet et ressursdokument for morgenandaktene, med noen ord om innholdsmomenter, rammer og konkrete forslag til ressurser.

Felles leirskole

Siden Bondal fjellstue skal selges, må skolene finne annet sted å ha leirskole. Da har vi bestemt at vi vil finne et sted med større kapasitet, slik at vi kan ha felles leirskole for de fem DELK-skolene. Det arbeides med å få til dette fra og med neste skoleår.

Podkaster om sex, samliv og kjønn

Lillian Kallasten (familieterapeut) og Peter Johansen (prest) som utgjør en ressursgruppe for samlivsetikk i DELK, har utarbeidet seks pokastepisoder om sex, samliv og kjønn. De er beregnet for lærere og ungdomstrinnselever, men ligger åpent tilgjengelig på delk.no/ressursbank. Hver episode er på 5–9 min.

Fra friskolelov til privatskolelov

Det har nesten blitt en tradisjon at nye regjeringskonstellasjoner ønsker å endre navnet på loven som regulerer våre skoler. Lov om frittstående skoler, også kalt friskoleloven, fikk fra 1. august i år navnet *Lov om private skolar med rett til statstilskot*, som forkortes til *privatskoleloven*. Dette er et ledd i regjeringens arbeid med å stramme inn på fri(privat)skolepolitikken, men vi kaller oss fortsatt friskoler, og Kristne Friskolers Forbund (KFF) har ingen planer om å skifte navn.

DELKs skoler i navn og tall pr. 1. oktober

Skole	Sted	Årstrinn	Elever	Ansatte
Bjerkely	Undrumsdal	1 – 7	56	20
Granly	Tønsberg	1 – 10	166	46
Moe	Sandefjord	1 – 10	130	33
Ryenberget	Oslo	1 – 10	193	38
Skauen kr.	Skien	1 – 10	197	43
Sum			742	180

Skole	Rektor	Styreleder
Bjerkely	Beate Fjelde Døvik	Kåre Solberg
Granly	Eirik Grytnes	Egil Husby
Moe	Rita T. Gjelsvik	Arne Ludvigsen
Ryenberget	Anne R. Solberg	Andreas Thorsnes
Skauen kr.	Karsten Grytnes	Thorbjørn Nilgard

Hvor står saken nå?

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

«Om vi med brevet kunne oppnå at én person får det bedre, så har denne prosessen ført noe godt med seg.» Slikt tenkte «Forsoningsutvalget» da vi forberedte den såkalte brevsaken i DELK.

For fire år siden valgte DELK å skrive et brev, og vi våget å sende det. Mer enn 250 personer viste oss tillit ved å skrive tilbake og fortelle sin historie, takke for brevet og uttrykke sine positive eller kritiske reaksjoner på det vi skrev.

DELKs ledelse ønsket først og fremst å beklage på det sterkeste den smerte kirkesamfunnet hadde påført mange barn og unge. Dernest ville vi gi mennesker en mulighet til å ta et oppgjør med de vonde og vanskelige opplevelsene i skole og/eller menighetsliv. Håpet var at det kunne komme noe godt ut av denne prosessen både for den enkelte vi beklaget overfor, og for DELK.

Fire år senere

Det er ikke enkelt å peke på de synlige endringene dette har ført til for kirkesamfunnet. Kanskje er det for tidlig å svare på det?

Imidlertid har sterke møter med mange mennesker vist oss hva makt, strukturer, streng pedagogikk og usunn forkynnelse har forårsaket av sår hos mange barn og unge i DELK. Slike erfaringer setter sitt preg på mennesker og gjør livet utfordrende å leve langt inn i voksen alder.

Ledelse og medlemmer i DELK har fått en større bevissthet og åpenhet rundt kirkesamfunnets historie og kan i større grad forholde seg til den i møte med de ulike generasjonene. Det vises en større varsomhet i sjelesørgerisk tilnærming til krevende og vanskelige tema i samtale, undervisning og forkynnelse. Vi håper også at vi i møte med alle som har forlatt DELK, viser respekt og forståelse for deres valg.

Uttrykk for uro

Vi får fremdeles henvendelser i forbindelse med brevet vi sendte ut for mer enn fire år siden. Samtidig aner vi at det fortsatt er mange som ikke har våget å ta kontakt med oss av ulike grunner. Noen gir tilbakemelding til oss over at de kjenner på en uro nettopp for disse som ikke våger å ta kontakt. De uttrykker en bekymring for at det ikke

Illustrasjonsfoto

er synlig at DELK fortsatt står i den prosessen. Vi er takknemlige også for dem som uttrykker en slik bekymring. Det er viktig å si at tema knyttet til brevsaken jevnlig er samtaleemne blant prestere og diakoner i DELK. Enkelte av menighetene våre har invitert til samlinger og samtaler relatert til temaer i brevet. Det gir økt innsikt, forståelse og kunnskap i møte med mennesker i sorgsamtaler, sjelesorg og forkynnelse.

Å ta mot til seg

Det kreves mot til å ta tak i utfordrende ting i livet, åpne opp om det som er vanskelig og våge å be om hjelp. «Mot er ikke å gjøre store ting. Mot er å gjøre ting du egentlig ikke tør gjøre» (Klaus Hagerup).

En som valgte å sette ord på de vonde følelsene fra sin oppvekst i DELK, er Marit Krokeborg. Her deler hun noen av sine erfaringer nå fire år etter:

Det var faktisk min mor som viste meg innlegget Rolf Ekenes skrev i Underveis med overskriften «DELK til besvær» (nr 3/2016). Hun ba meg lese det, og vurdere om det ikke var noe jeg burde ta tak i. Hun hadde nok forstått at jeg slet med oppveksten min i DELK, og at det var grunnen til at jeg hadde meldt meg ut som ung voksen.

Det var noe med en tillitvekkende tone i innlegget som gjorde at jeg tok kontakt med DELK, allerede før selve brevet kom ut. Selv om det føltes litt kleint med en gang, ble jeg positivt overrasket over at jeg ble møtt med stor grad av interesse, respekt, ydmykhet og vilje til å hjelpe. Etter at brevet ble sendt ut, hadde jeg stort utbytte av å lese og delta i de ulike gruppene på Facebook som ble opprettet. Jeg tok også imot tilbudet om flere individuelle samtaler på Institutt for sjelesorg på Modum Bad, fordelt over en periode.

Alt i alt sitter jeg igjen med fornyet respekt for DELK, og synes summen av alt kirkesamfunnet har gjort i denne sammenhengen er så bra. Det at jeg fikk respekt og anerkjennelse av DELK-folk, som menneske og som kristen, har medvirket til at jeg kan gå videre med hevet hode selv om jeg ikke fant meg til rette der. Jeg har mer frimodighet i møte med andre kristne, til å dele noe av min pietistiske og kunnskapsrike bakgrunn. Tidligere tenkte jeg heller at jeg er så trist og spesiell at jeg ikke kan ha fellesskap med andre kristne. Jeg kjenner også at jeg i større grad enn før tør å tenke selv, søke egne svar, i stedet for å bare låse meg til det jeg opplevde som fasitsvar i DELK.

Likevel – dette er ikke bare en solskinnshistorie. Selv om ledelsen har bedt om unnskyldning og tilbudt hjelp, vil de ikke kunne reparere skadene som skjedde i barne- og ungdomstid. Min oppvekst i hjem, skole og kirke som alle var sterkt preget av pietisme, pessimisme og angst, og med veldig liten adgang til omgivelsene «uttafor», vil for alltid prege meg. Den grusomme og altomfattende følelsen av å aldri være god nok, from nok, ikke verd noe, og at straff var det eneste jeg egentlig «fortjente», gjorde at jeg nok kom ganske skjelt ut både følelsesmessig og relasjonsmessig helt fra starten. Det har påvirket alt i livet, det er noe jeg nok må bære i noen grad så lenge jeg lever.

Men igjen, møtet med DELK i denne sammenhengen, som lyttet, beklaget, tilbød hjelp fra Modum, og ga meg anerkjennelse og respekt, har vært en befriende opplevelse. Jeg vil bare oppfordre folk som sliter med det samme til å kontakte DELK – hvem vet om ikke flere kan få et noe enklere og bedre liv?

Det kreves mot til å ta tak i utfordrende ting i livet, åpne opp om det som er vanskelig og våge å be om hjelp.

Samtale og sjelesorg

Utvalget og DELKs ledelse opplever at vi gjennom hele prosessen har hatt god og verdifull støtte fra Institutt for sjelesorg (IFS) ved Modum Bad. De har vært rådgivende i den innledende fasen da utvalget arbeidet med brevet. De har stilt opp med viktig faglig kompetanse i undervisning, veiledning og samtale. Dette både i møte med de berørte på de regionale samlingene og for alle i utvalget. De har også delt av sin erfaring og kompetanse fra lignende prosesser andre steder.

Noen har tatt imot tilbudet om opphold og samtale på Institutt for sjelesorg og hatt godt utbytte av det.

I forbindelse med brevsaken ble det etablert samtaleteam i de ulike menighetene. Det finnes prestere, diakoner og andre i DELK som tilbyr samtale og sjelesorg til de som måtte ønske det.

Har vi gjort nok?

Mange vil nok mene at vi på langt nær har gjort nok. Det er og har også vært mange kritiske og sinte røster i denne prosessen. De kunne også ha kommet til ordet i denne artikkelen. Det har vi forsøkt, men det har ikke lyktes i denne omgang. Enkelte har påpekt at vi ikke ber om

tilgivelse, men bare beklager. Noen har også ytret at bare en økonomisk kompensasjon ville være en beklagelse god nok for et ødelagt liv, og derfor er et brev altfor lite. Flere har uttrykt at brevet kom for sent, at innholdet ikke var godt nok, og at de skulle ønske at brevet kom fra de konkrete personene som hadde gjort dem urett. Så er det selvfølgelig mange som har valgt å ikke gi en respons av ulike grunner. Noen tenker kanskje også at denne prosessen er avsluttet, og at det ikke kom noe ut av den for deres del.

En åpen dør

Vi valgte å skrive et brev, og vi våget å sende det. Takk til alle som fant mot til å svare oss. Vi ønsker fortsatt å ha en åpen dør og tar fremdeles imot henvendelser og tilbakemeldinger, ros og ris. Det er fremdeles mulig å ta kontakt med oss om du tenker at et opphold på IFS ved Modum Bad kunne være en hjelp til å bearbeide noe som er slitsomt og krevende å bære.

Kontaktpersoner:

*Bertil Andersson,
Tilsynsmann
Elisabeth Fehn Olsen
Diakon i Ryenberget
menighet*

Workshops

I tillegg til undervisning sto det også workshops, eller verksteder, på programmet. Dette er praktisk trening på oppgaver som en kan ha i menighet. Denne gangen kunne ungdommene velge mellom tre ulike verksteder: 1. Musikk 2. Andakt/vitnesbyrd 3. Kirkekaffe. Treningen skulle få utbytte allerede på søndagsmøtet på Ryenberget 2. oktober. Her fikk menigheten møte ungdommene og være vitne til deres sterke ønske om å være en Jesu disippel.

Bønn

I tillegg til å ha undervisning, blant annet om bønn, fikk ungdommene også ha bønnefellesskap. På kveld og morgen var det bønnestunder preget av tidebønnsformen. Der fikk de være med på å be faste bønner, salmer fra bibelen, fri-bønner og ha stilletid til egen bønn og refleksjon. På lørdag var det delekveld, og det ble delt salmer og ord. Denne formen var annerledes enn hva en er vant med på andre ungdomsleirer, men falt i god jord hos ungdommene.

Et sterkt møte

Det ble et sterkt møte på Ryenberget den søndagen. Noen av ungdommene var med i bandet fra start og løftet sangen. Siden det var høstferie, var det litt færre der enn vanlig, men ungdommene fylte benkeradene på venstre fløy. De som hadde vært på andaktsverksted, leste lesetekstene (Esek 37,1–5.10–14; Fil 1,20–26) og delte noen tanker rundt disse vakre oppstandelsestekstene. Tom Asp holdt preken over Jesus som vekker opp den 12 år gamle jenta. Så fikk menigheten høre hva som hadde foregått på bygget i løpet av helga, før musikkvekket slapp til. Her sang ungdommene av full hals om at «Jeg vil gå dit du går, hvor enn du kaller, hjelp meg å følge». Da sangen var ferdig, ble ungdommene invitert opp til alterringen. Der knelte de mens menigheten ba for dem og sendte dem ut i tjeneste der de hører hjemme. Da møtet var over, ble kakene som ungdommene hadde bakt på kirkekaffeverksted servert, og praten gikk livlig – også på tvers av generasjonelle bånd.

Det ble en veldig hyggelig start på et arbeid som vi håper skal få utvikle seg og bestå i lang tid. Vi gleder oss til ny Følg meg til våren!

God start på disippeltreningen

Fredag 30. september troppet det opp 15 spente, forventningsfulle og gira ungdommer på Ryenberget. De fikk være med på en historisk start for DELK Ungs disippeltreningsprogram.

Følg meg 2022

Under første måltid ble det avduket at ungdommene nå var deltakere på DELK Ungs første Følg meg. I navnekonkurransen var det dessverre ikke noen ungdommer som deltok, men heldigvis var det noen voksne som kom med gode forslag. Odd Gjerpe sitt forslag «Følg meg» fikk medhold hos Ungdomsrådet og ble kåret som vinner av navnekonkurransen. Dette er et navn som godt dekker innholdet i disippeltrening.

Undervisning

På en disippeltreningsleir hører det med et preg av mer undervisning. Ungdommene er nå ferdig med konfirmant-tida og skal nå få et tilbud som er mer

praktisk rettet. Undervisningen handlet om hvordan vi møter andre mennesker, spesielt når vi har lederansvar på leir, på søndagsskole, som ledere på ungdomsklubben, eller i andre tjenester. I løpet av helga ble det holdt tre undervisningsbolker: 1. Bry deg 2. Be for 3. Samtaler. Bolkene var delt i to: Først undervisning i plenum, deretter samtale om temaet i smågrupper.

Bry deg

Den første bolken var allerede fredag kveld etter middag og litt bli-kjent-leking. Med overskriften «Bry deg», fikk ungdommene undervisning av prest Peter Johansen om viktigheten av å bry seg om mennesker man vitner om Jesus til. Hvordan vi sier ting, kan påvirke hvordan de blir oppfattet. Kanskje kan vi oppfattes som selgere som ikke bryr seg så mye om hvordan den som skal kjøpe produktet egentlig har det. Prøver vi bare å selge evangeliet til andre så vi kan få et høyere antall

kristne, eller bryr vi oss faktisk om denne personen? Joh 4,1–30 viser hvordan Jesus møter og bryr seg om andre – også samaritanske kvinner! Ungdommene fikk to utfordringer: 1. Besøk noen ensomme 2. Inviter en ny person på «kaffe».

Be for

Lørdag morgen hadde Leder DELK Ung Emil Simonsen undervisningen «Be for». Det er viktig å leve i bønn som Jesu disippel. Emil trakk frem fire perspektiver ved bønn: Å be alene, be når en puster, be i møte med andre, be for hverandre. Matt 14,22–33 viste hvordan Jesus prioriterte å be alene, og Jesus oppfordrer oss til å gå inn på båttekottet for å be (Matt 6,6). Og bønn er dypere enn kun å snakke med Læremesteren, det er oksygen for sjelen. Jesusbønnen er en bønn man kan be når man puster. Som disippelen Peter, kan vi be «Herre, berg meg!» (Matt 14,30) når vi møter andre som trenger å høre evangeliet, så vi får

TEKST / EMIL SIMONSEN

de rette ordene å si. Ungdommene fikk to utfordringer: 1. Be mer sammen som kristne når dere er med hverandre 2. Prøv ut forskjellige bønneposituasjoner når du ber på båttekottet og ingen ser deg. (Den vanligste i Bibelen er å stå med løftede hender.)

Samtale

Etter middag på lørdag snakket diakon Elisabeth om det å ha samtaler – i et sjelesørgerisk perspektiv. Jesus i møte med Emmaus-vandrerne (Luk 24,13–29) ble forbilde i det å gå sammen, gi mulighet til å fortelle hvorfor de er lei seg, være lyttere og medvandrere, og så bli igjen etter samtalen. Som ledere på leir får vi roller som omsorgspersoner. Da er det viktig å skape et tillitsforhold så en kan være der når det oppstår følelser. I samtalen gjør det ikke noe om det blir litt stille, for det er ikke du som omsorgsperson som trenger å fylle stillheten. En slik samtale er ikke for at du skal ta mye plass; det er lurt å være bevisst på. Og kanskje kommer det frem at personen har opplevd noe veldig alvorlig – da er det viktig å ta dette med en voksenleder!

BARNAS

Labyrint

Hjelp Kaptein Klo å finne skatten!

Finn fem feil!

Her forteller Jesus en historie til folket. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre? Tegning: Asbjørn Tønnesen

Vits

– Hvor kommer de våte fotsporene på teppet fra?
– Jeg vet ikke. De har fulgt etter meg helt siden jeg hoppet i den sølepytten.

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller **22 08 71 00**

Prikk til prikk

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Jakob og Line plukker søppel

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det var en varmere og våtere desember enn vanlig. Det var snart jul. Jakob gledet seg selv om det ikke var noe snø. Det var lørdag morgen, og Line hadde fått hjelp av pappa til å tenne ett lys i adventsstaken. Sånn hadde det vært hele uken. Line fikk alltid tenne lys. I morgen skulle Jakob og Line tenne hvert sitt.

«Pappa, hva er plastikk på latin?» spurte Jakob plutselig mens han tok en stor slurk av kakaokoppen sin. «Hm?» sa pappa. «Hvorfor spør du om det?» Jakob ble litt sur. I stedet for å svare skulle pappa alltid spørre om hvorfor Jakob spurte om ting. «Glem det», sa Jakob. «Eller. Ikke glem det. Kan du hjelpe meg å finne det ut?» «Ja, men hvorfor akkurat latin?» spurte pappa. «Jo, fordi at alt heter noe på latin», sa Jakob, «vi har lært om det på skolen. Toppskarv, de rare fuglene som sitter på stolpene nede ved sjøen, heter phala... phalaaaac...» «Phalacrocorax aristotelis!» sa Line. «Phalahvaforno?» sa pappa. «Hvordan visste du det?» «Jeg hadde gjemt meg under sengen hans da Jakob hørte på lekser på lydbok på iPad-en sin», sa Line og tygget videre som om ingenting hadde skjedd.

«Det er masse plastikk og søppel nede ved sjøen», sa Jakob. «Kan jeg og Line gå og rydde litt etter frokost? Jeg vil at fuglene også skal få fin en jul. Og jeg vil ikke at de skal sette seg fast i noe.» «Det var en god idé», sa mamma, «men jeg blir med dere, kanskje dere trenger hjelp til å bære?»

«Plastikk. Plastikk er laget av olje. Vent litt. Jeg skal bare spørre Google om noe», sa pappa. Litt senere kom han tilbake og sa at det ikke finnes noe ord for plastikk på latin, for det fantes ikke plast i gamle dager. «Derfor har jeg funnet på et ord selv!» sa pappa stolt. «Quisquiliarium oleum! Det betyr oljesøppel.» Litt etter var mamma, Line og Jakob på plass på den steinete stranden. Jakob hadde store støvler på seg, ullgenseren som bestemor hadde strikket som nettopp hadde sluttet og klø, og den gule sydvesten sin. Ikke fordi det regnet, men fordi den passet til oppdraget.

Etter en halv time hadde de allerede plukket to store sekker med taustumper, flasker, kanner, biter av poser og til og med en hagestol som i alle fall ikke fikk plass i noen pose! Plutselig hørte mamma og Jakob et stort hyl! «Maammaaaa, jeg trenger plasteeer!» ropte Line. De løp bort. Line hadde funnet et gammelt fiskesnøre mellom steinene, og i enden av snøret var det en rusten fiskesluk. Jakob så på Line. «Du trenger ikke

Jeg tror vi hjalp dem til den bedre fremtid.

plaster. Du har jo bare fått hull i regnjakken, jo!» «Jo, jeg trenger plaster, vel!» sa Line. «Jeg skal ha plaster på hullet i jakken når det regner, tenk!» «Vi tar på et plaster når vi kommer hjem», sa mamma, «men først må vi få alt skrotet opp i trillebåren». «Vet du hva?» sa Jakob da de gikk hjemover. «Hva da?» sa mamma. «Jeg tror at fuglene ble glad for at vi ryddet opp. Jeg tror vi hjalp dem til den bedre fremtid.» Mamma smilte. «Jeg håper det», sa mamma. «Sånn som i kirken», sa Line. Mamma og Jakob skjønte ingenting.

Da de hadde tent to lys neste morgen og kom til kirken, leste Jakob det som sto på det bildet som var der som kirkekaffen pleide å være. Da skjønte han hva Line hadde tenkt på.

«For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.» Jeremia 29,11

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Oline Louise Nybo Heum, Sandefjord	11.05.22	04.09.22	Moe
Isak Grytnes Aas, Sandefjord	31.05.22	04.09.22	Moe
Rakel Sæleset, Tørvikbygd	02.06.22	18.09.22	Hardanger/Bergen
Filip Holmen, Håkonsund	02.09.22	08.10.22	Bergen
Andre innmeldte: 8			

Døde	Født	Død	Menighet
Britt Hansen, Oslo	1948	27.12.20	Ryenberget
Aase Margot Moen, Gjøvik	1936	30.01.21	Ryenberget
Bodil Hytten, Horten	1947	10.04.22	Horten
Ragnhild Høvås, Skien	1940	25.08.22	Telemark
Guðrun Eliassen, Tønsberg	1927	09.09.22	Granly
Lasse Nordby, Revetal	1957	17.09.22	Bjerkely
Ruth Sofie Hvale, Skien	1934	22.09.22	Telemark
Arne Yngvar Olsen, Jessheim	1933	23.09.22	Ryenberget
Bjørge Føyn, Oslo	1939	27.09.22	Ryenberget
Karen Irene Bjørntvedt, Skien	1930	02.10.22	Telemark
Antall utmeldte: 6			

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret

6. sept. og 27. okt. 2022

- Mandat for barne- og familierådet ble godkjent og styret ber om at rådet etableres.
- Stillingsbeskrivelse for leder av barne- og familiearbeidet i DELK godkjennes og det ble vedtatt oppstart av prosess for ansettelse i 30 % stilling.
- Gjennestad takket for godt samarbeid med DELKs Sankthansstevne gjennom mange år. Dessverre har de ikke kapasitet videre. Administrasjonen og styreleder fikk fullmakt til å avgjøre stevneplassering for 2023.

- Det planlegges nå for å arrangere stevnet på Torp konferansesenter i Sandefjord 17.–18. juni 2023.
- Historiebokens fremdrift, utgivelse og økonomi ble tatt til orientering. Avtale med Lunde forlag godkjent. Planlagt utgivelse i løpet av første halvår 2023.
 - Hovedstyret behandlet sak angående konvertitter og juridiske vurderinger. HS ser ikke at DELK som kirkesamfunn er rigget slik at vi kan påta oss den aktuelle oppgaven, men vil legge til rette for kompetansedeling.
 - Sak om eventuelt samarbeid

- med Den Norske Israelsmisjon om Immanuelskirken i Tel Aviv i Israel forberedes for samarbeidsrådet som avholdes den 17. nov. 2022.
- Regnskap per 3. kvartal og prognose for 2022 presentert. DELK styrer mot et bedre resultat enn budsjettet.
 - Rådsmøtet ba i mars 2021 hovedstyret om å se på muligheten for å etablere et felleskristent fond for rettshjelp for konvertitter. Tilsynsmannen orienterte om arbeidet med dette, og hovedstyret besluttet at det ikke arbeides videre med denne saken nå.
 - Mikael Bruuns engasjement som vikarprest i Bergen menighet forlenges frem til ny prest er ansatt og på plass.

Kort fra lærerådet
3. sept. 2022

- I sak om eventuelt samarbeid med Den Norske Israelsmisjon om Immanuelskirken i Tel Aviv vedtok LR at det ikke er noen læremessige motforestillinger til et slikt engasjement.
- LR godkjente en veileder som prøveordning med tanke på liturgi-praksis for prestekandidater.
- LR godkjente liturgikomiteens forslag til ny vigselsliturgi.

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste
Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Dag Myhre, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad
e-post: hvs@delk.no
Telefon: 92 29 31 06
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner
menighetsplanter:

Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskoole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauenskoole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlauf@gmail.com

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS.
khe@delk.no

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps #574554 - DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr for gaver til DELK

– med skattefradrag: 3000 24 91210
– uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
DELK Nord menighet: 4750 73 13201
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Jæren menighet DELK: 3000 52 01612
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832

Har du flyttet?

Husk å melde om
adresseendring Underveis,
epost: abonnement@delk.no

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

En bønn for når vi samles rundt bordet av Erling Rantrud

Gledens Herre,
Du som lar brødet komme fra jorden,
vi som er samlet her vet at den gleden vi får smake i dag,
kun er en liten forsmak på de herlige rettene som venter.

Mat og drikke, brød og vin,
blomsterflor og lysglimmer,
alt er skapt av deg og gitt til oss.

Velsign du måltidet og festen.
Velsign oss når vi får smake av rikdommen du tilbyr.
Velsign hendene som dyrker jorden, lager maten og rydder opp.

La måltidet vi nå deler, og vår glede i det,
være et vitnesbyrd for ditt lys
og mot mørkets makt.

La vår fest være et lysglimt i en dunkel verden,
og gi oss krefter og frimodighet
til å dele ord og brød med de som ikke har noe.

Her er vi, Gud, og her er du
Gledens Herre, vår gjest ved vårt bord.
Vi gleder oss med deg og med hverandre.

Vi løfter våre glass og våre hjerter
i takk til deg, vår Gud,
vår Frelser, vår Trøster.

Amen

